

andre Ministre — at han maa beslutte sig paa en meget edruelig Betragtning; han maa fortrinsvis, tror jeg, faa meget hans Opfattelsevæne tillader ham det, søge at udfinde, hvad der under de givne Forhold er muligt, fremfor hvad han selv anser for ønskeligt; jeg tror som sagt, at Finansministeren mere maa spørge herom, end om sin egen personlige Anskuelse og Tilbøjelighed, dog naturligvis indenfor visse bestemte dragne Grændser, der fasthæftes ved Betragtninger af en høiere Orden, det være sig nu af konstitutionel Natur eller ifølge andre utvilsomme Retfærdighedsgrundfæthninger. Der forelaa mig, da jeg var tiltraadt Finansministeriet, flere ingenlunde lette Spørgsmaal ved Overvejelser om, hvorledes jeg skulde tage det finansielle Udgangspunkt for det nærværende Lovforslag. Det vil erindres, at det finansielle Udgangspunkt, som min Forgænger tog ved Loldblovforslaget, forelæggelse, var, at han gjorde Fordring paa, at der samtidig skulde gives fuld Dæfning for den Afgang, som maatte blive Følgen af Loldens Nedsættelse. Dette var Udgangspunktet. Jeg behøver jo ikke at sige, at Intet er behageligere for en Finansminister end at kunne foreslaa Skattenedsættelse, men netop fordi Fristelsen dertil er saa stor, vil en samvittighedsfuld Mand ikke gjøre det, naar han ikke finder, at det er forvarligt i enhver Henseende. Finansministeren var stillet overfor betydelige Krav fra de andre Ministres Side, det vil sige fra de Statsinteressers Side, som repræsenteres af de andre Ministre. Jeg betragter alle disse Spørgsmaal saa upersonligt, som jeg tror Noget kan gjøre, og jeg vil da til Gjengjæld bede de Herrer at tage de Interessers, jeg forsvarer, i Betragtning saa upersonligt, som det vel er muligt. Altsaa, jeg stod ligeoverfor Interessers, som vare saare vigtige, og som vare repræsenterede med stor Dygtighed. Der var Skolereformen, hvor der var Spørgsmaal om i en ikke ringe Grad at forlange de Bidrag, som krævedes, lagte paa Statskassen; der var Spørgsmaal om Revision af Lovloven, og det er nu en Gang en Følge af samtlige forhaandenværende Forhold, at en Revision ikke let kan betyde Andet, end en Fordring om forøgede Afgifter. (Indsigelse.) Det er ikke en vilkaarlig eller tilfældig Fordring, men det er Noget, som gjør sig gjældende i alle de Stater, hvor lignende Spørgsmaal fremkomme. Uden en fuldstændig Systemforandring vil det vist vise sig umuligt at tilbagevise en saadan Fordring; med en Systemforandring bliver Sagen anderledes; men det er ikke Finansministerens Sag nu at tage Initiativet

dertil. Jeg stod dernæst ligeoverfor Fordringer med Hensyn til overordentlige Udgifter til Forsvarsvæsenet, som med stor Udholdenhed og med stor Dygtighed bleve hævdede, og som vare Fordringer, der havde deres Begrundelse i den almindelige Betragtning af Forsvarets Krav. Jeg stod fremdeles ligeoverfor Fordringer paa Lønningsforhøielse; disse Fordringer ere jo mere eller mindre godkjendte af det ærede Thing, og de, som nylig syntes ikke at ville anerkjende, at der er en Nødvendighed, der behersker os Alle, have erkjendt det paa dette Punkt; thi det tør vel siges, at for 3. Aar siden vendte vi ikke, at der skulde komme saadanne Tilægslove til de den Gang vedtagne Lønninger, som dog dels alt ere vedtagne, dels ere under Behandling og anbefalede af vedkommende Udvalg i nærværende Samling. De se altsaa, mine Herrer, at der gives en Nødvendighed, man maa høre sig for. Der kan være Lovd om, naar Nødvendigheden er tilstede, men i den Henseende maa Finansministeren gaa efter den Opfattelse, der gjør sig gjældende hos ham. Jeg stod endelig lige over for Fordringer, som staa i Forbindelse med Procesreformen. Og saa denne vil undgaaelig paa mere end een Maade, naar den skal blive tilfredsstillende, kræve økonomiske Offre; allerede det Forslag, som i Aar er forelagt, og som behandles i det andet Thing, kræver finansielle Offre. Jeg kunde gaa videre, men jeg tror for det ærede Thing tilstrækkelig at have paavist, at der mødte Finansministeren ikke saa Krav, som det ikke var muligt uden videre at tilbagevise. Jeg har her kun nævnt Krav af mere ny Natur; jeg nævnte ikke de Krav, som slutte sig til tidligere Love, eller som udspringe af Interessers; som jeg selv meget tidlig efter Erne har søgt at fremme, og som vedvarende finde varm Understøttelse baade i Regjeringen og her i Thinget, nemlig Foretagender til den offentlige Samfærdigheds Fremme. Under saadanne Omstændigheder, mine Herrer, vilde det maaske ikke have været saa underligt, om Finansministeren havde anset det for nødvendigt ved den nye forelæggelse af Lovloven at fastholde det samme finansielle Udgangspunkt, som hans Forgænger havde gjort gjældende, nemlig at fordrø den Nedgang i Udbyttet, som derefter maatte beregnes, fuldkommen vederlagt. Og det samme Spørgsmaal kunde tilvisse og opstaa med Hensyn til en anden Skattelov, som jo ligeledes er overleveret fra min Forgænger, nemlig Bygningsafgiftens Nedsættelse; thi ogsaa med Hensyn dertil vil det erindres, at det den Gang var en Forud-